ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ

ਬਨਾਮ

ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ

(ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 231 ਦਾ 2018)

ਸਤੰਬਰ 12, 2018

[ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ:

ਆਰਟੀਕਲ 14, 50 ਅਤੇ 213 (1) - 'ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਦਾਖਲਾ ਨਿਗਰਾਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 180 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 180 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ/ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ: ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ - ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਆਰਟ 50 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ - ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ - ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ - ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਯੂ. /ਆਰਟ 14 - ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ .

ਕਲਾ। 141 - ਨਿਰਣਾ - ਦਾ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਆਯੋਜਤ: ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ। 141 - ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਹਨ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹਣਗੀਆਂ - ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ।

ਕਲਾ 142 - ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ - ਦਾਇਰੇ - ਦਾ ਘੇਰਾ: ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਵਰ ਯੂ/ਆਰਟ 142 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਆਯੋਜਤ: 1.1 ਕੇਰਲਾ ਪ੍ਰੋਸੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ (ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤਕਰਣ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2017 ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਦਾਖਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ (ਏ.ਐੱਸ.ਸੀ.), ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ। [ਪਰਾ 18] [223-E-F]

1.2 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗੌਲੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ/ਵਿਧਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਮਾਨੀ 17 ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ/ਅਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਲੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕਿਵੇਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 21] [229-G-H; 230-ਏ-ਸੀ]

1.3 ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੇਅਰਥ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਉਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 24] [234-F-H; 235-ਏ-ਬੀ]

1.4 ਅਖੌਤੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14.11.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ/ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਗਏ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2017-18 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।
ਦੋਵਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਨਲਾਈਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪਰਾ 33] [251-G-H; 252-ਏ-ਡੀ]

1.5 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਣਗੌਲੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਫ਼ੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਹਨ। [ਪਰਾ 34] [252-F-H]

ਜਨਪਦਾ ਸਭਾ ਛਿੰਦਵਾੜਾ ਬਨਾਮ ਦ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਜ਼ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1970) 1 SCC 509 : [1970] 3 SCR 745; Re: ਕਾਵੇਰੀ ਜਲ ਵਿਵਾਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (1993) 1 ਸਪਲੀ. SCC 96 (II): [1991] 2 Suppl. SCR 497 ; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2014) 12 SCC 696 : [2014] 12 SCR 875 – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਐੱਸ.ਆਰ. ਭਾਗਵਤ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ (1995) 6 SCC 16 : [1995] 3 Suppl. SCR 545 ; ਸ੍ਰੀਟ. ਸਾਦਿਕ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2015) 4 SCC 400 : [2015] 3 SCR 287 – 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਬੇਲਗਾਮ ਗਾਰਡਨਰਜ਼ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (1993) 1 SCC 96 : [1991] 2 Suppl. SCR 497; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2014) 12 SCC 696 [2014] 12 SCR 875 ਚੇਵਿਟੀ ਵੈਂਕੰਨਾ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ & Ors (2017) 1 SCC 283 : [2016] 7 SCR 689 ; ਗੋਆ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਗੋਆ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2016) 6 SCC 602 : [2016] 1 SCR 1025 ; ਗੋਆ ਗਲਾਸ ਫਾਈਬਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੋਆ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2010) 6 SCC 499 : [2010] 5 SCR 970; ਟੀਕਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2009) 10 SCC 689 : [2009] 14 SCR 905 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2.1 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਰਜ ਰਹੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਹਨ; ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣਗੀਆਂ। [ਪਰਾ 35] [256-ਬੀ-ਡੀ]

2.2 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਖੋਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖ਼ਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2017-18 ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 36] [256-ਡੀ-ਈ; 257-ਏ-ਬੀ]

ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਰਾਜ ਦਾ ਐਮ.ਪੀ. & Ors (1999) 7 SCC 120 : [1999] 1 Suppl. SCR 249; ਅਨੀਤਾ ਨੈਕਰੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ 2018 (6) ਸਕੇਲ 174 - ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਨਹਾਯਮਦ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2000) 6 SCC 359 : [2000] 1 Suppl. SCR 538 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਅਨੁਛੇਦ 142 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। [ਪਰਾ 39] [259-ਜੀ]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
[1970] 3 ਐਸਸੀਆਰ 745 ਪੈਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1991] 2 Suppl SCR 497 ਪੈਰਾ 23 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
[2014] 12 SCR 875 ਨੇ ਪੈਰਾ 24 ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ
[1995] 3 Suppl SCR 545 ਪੈਰਾ 25 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[2015] 3 SCR 287 ਪੈਰਾ 26 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2016] 7 SCR 689 ਪੈਰਾ 27 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2016] 1 SCR 1025 ਪੈਰਾ 27 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2010] 5 SCR 970 ਪੈਰਾ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2009] 14 SCR 905 ਪੈਰਾ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
2018 (6) ਸਕੇਲ 174 ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
[2000] 1 ਸਪਲ. SCR 538 ਨੇ ਪੈਰਾ 35 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[1999] 1 ਸਪਲ. SCR 249 ਪੈਰਾ 38 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ
2018 (6) ਸਕੇਲ 174 ਪੈਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 231
ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਨਾਲ
2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ.178

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਟਵਾਲੀਆ, ਨੀਰਜ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਕੈਲਾਸਨਾਥ ਪਿੱਲਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਮ.ਮੋਹਣਾ, ਰਣਜੀਤ ਕਰ. ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਚੰਦਰ ਉਦੈ ਸਿੰਘ, ਸੁਕੁਮਾਰ ਪਤਜੋਸ਼ੀ, ਵਿਜੇ ਹੰਸਰੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਤਵਾ, ਸੌਰਭ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਨੀਸ਼ ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਵੈਂਕਿਤਾ ਸੁਬਰਾਮੋਨੀਅਮ ਟੀ.ਆਰ., ਪੀ. ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ, ਗੌਰਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਧਵਲ ਮੋਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਭਾਟੀਆ, ਅਭੈਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਿਕਾ ਕਾਲੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਸਤੀ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੁਲਫਿਕਰ ਅਲੀ ਪੀ.ਐੱਸ., ਫੈਜ਼ਲ ਐੱਮ. ਅਬੂਬੈਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਥੇਨਪੁਰਾਕਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਵਯਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਵੀਰੇਨ ਸਿੱਬਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਬੀ., ਵਰੁਣ ਐੱਮ., ਕੇ. ਗਿਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਐਲ. ਜੋਸਫ, ਏ.ਕਾਰਤਿਕ, ਜੀ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਿਸ਼ਨੂ ਐਮ.ਐਲ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਯਨਤਾਰਾ ਰਾਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਨੀ ਮੈਥਿਊ, ਆਰ.ਆਰ. ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਜੁਲਾ ਗੁਪਤਾ, ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੋਮਾਨੀ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰਨ ਕੇ. , ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵੀ , ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਯਾਨਮੀ ਫਜਾਂਗ , ਰਣੀਵ ਦਹੀਆ , ਕੁਨਾਲ ਸਿੰਘ , ਨਚੀਕੇਤਾ ਵਾਜਪਾਈ , ਸੁਭਾਸ਼ ਚੌਧਰੀ , ਸੀ.ਕੇ. ਸਸੀ, ਹਰੀਸ ਬੀਰਨ, ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਸਲੀਮ, ਉਸਮਾਨ ਗਨੀ ਖਾਨ, ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੱਲਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਸੁਮਿਤ ਸੌਰਵ, ਸਚਿਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੀ.ਐਸ. ਮੱਕੜ, ਐਡਵ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ
ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ. 1. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਕੇਰਲਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ (ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤਕਰਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2017 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ") ਨੂੰ 20.10.2017 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰਨਾ ਹੈ।

2. ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਸੇਫ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਲਮਜ਼ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕੰਨੂਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਏ 180 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸਾਲ 2016-17 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਨਿਗਰਾਨ ਕਮੇਟੀ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਏਐਸਸੀ") ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੇਰਲ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

3. ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 28.4.2016 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਕਲਪ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2016) 7 SCC 487 ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ MBBS/BDS ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗਤਾ-ਕਮ-ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ (NEET) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ASC ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 4.8.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਸੁਪ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 9.8.2016 ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਾਂ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ/ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਡਰਨ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ ਸੈਂਟਰ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਐਂਡ ਓਰਸ (2016) 7 ਐਸਸੀਸੀ 353 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ.

4. ਕੇਰਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 23.8.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖ਼ਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸਾਂਝੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 23.8.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ [ਸਿਵਲ] ਨੰਬਰ 28041 ਆਫ 2016 ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 26.8.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਲਈ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ NEET, 2016 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਆਨਲਾਈਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

5. ASC ਨੇ 3.9.2016 ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਕੇਰਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ 4.8.2016 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਸਦਾ ਦਾਖਲਾ ਏਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੇਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ (ਕੇਯੂਐਚਐਸ) ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 6.9.2016 ਅਤੇ 9.9.2016 ਨੂੰ, ASC ਨੇ ਕੰਨੂਰ ਅਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੋਟੇ ਅਧੀਨ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਅਸਥਿਰ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ.30697/2016 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ [ਸੀ] ਨੰ.30712/2016। ASC ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 10.9.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਦਾਖਲਾ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 19.9.2016 ਤੱਕ।

6. ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏਐਸਸੀ ਨੇ ਕੰਨੂਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 15.9.2016 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਨੇ 10.9.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਏਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਦਾਖਲੇ , ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

7. ਏਐਸਸੀ ਨੇ ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 15.9.2016 ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਔਨਲਾਈਨ ਲਈ ਪੋਰਟਲ 6.9.2016 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 10.9.9 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। .2016 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਮਿਤੀ 19.9.2016 ਤੱਕ ਸੀ। 17.9.2016 ਨੂੰ ਏਐਸਸੀ ਨੇ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਾਰੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ

ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 19.9.2016 ਨੂੰ ASC ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

8. ਕੇਰਲ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 23.9.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕੋਟੇ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ, ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ SLP [C] CC.Nos.19387-88/2016 - ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਿਕਾਸ ਅਲਮਜ਼ ਮੇਲਾਮੁਰੀ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 23.9.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ।

9. ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 9862/2016 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਮਿਤੀ 28.9.2016 ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ - ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਨੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਕੇਰਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਲਈ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਬੰਦ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 30.9.2016 ਨੂੰ CA ਨੰਬਰ 9862/2016 - ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ MBBS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 30 ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ 7 ਅਕਤੂਬਰ 2016 ਤੱਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

10. 2.10.2016 ਨੂੰ ASC ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ 4.8.2016, 3.9.2016, 4.9.2016, 10.9.10, 10.9.70, 2016, 3.9.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। .2016 ਅਤੇ 19.9.2016. ASC ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਲਈ MBBS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 2.10.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 32186/2016 ਅਤੇ 32185/2016 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 6.10.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸੀ.ਈ.ਈ.) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਤੋਂ ਅਦ ਸੀਈਈ ਇੰਟਰਸ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 7.10.201 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।

11. 7.10.2016 ਨੂੰ, ਕੰਨੂਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਨੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ CEE ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। 13.10.2016 ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸੀ.ਈ.ਈ.) ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਖਾਮੀਆਂ ਸੀ ਅਤੇ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਸਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੰਨੂਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ 7.10.2016 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11.30 ਵਜੇ ਸੀ.ਈ.ਈ. ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ 12.10 ਵਜੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ CEE ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਲਜ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।

12. ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28.10.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੰਨੂਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 150 ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ 'ਸਪਾਟ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ' ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 30 ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੇਰਲ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏਐਸਸੀ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰ ਸਨ।

13. ASC ਨੇ 14.11.2016 ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਕੰਨੂਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ASC ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ 150 ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਆਨਲਾਈਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ:

"13. ਏਐਸਸੀ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ 'ਆਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀ' ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਸਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ 'ਆਨਲਾਈਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ' ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਕੋਈ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਜੀਟਲ ਜਾਂ ਸਕੈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਜੋਂ ASC ਅੱਗੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 07.10.2016 ਨੂੰ CEE ਅੱਗੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, CEE ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ..."

28.10.2016 ਨੂੰ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੰਨੂਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ –

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਸੇਫ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਲਮਜ਼ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ, ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ SLP [C] ਨੰਬਰ 32580-81/2016 ਅਤੇ 35374-75/2016 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। MCI ਨੇ SLP [C] ਨੰਬਰ 3882/2017 ਅਤੇ 3952/2017 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਪਾਈ ਸੀ।ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਏਐਸਸੀ ਵੱਲੋਂ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਕਈ ਦਿਨ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਤੀ 14.11.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ CEE/ASC ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 22.3.2017 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਯਾਨੀ 2017-18 ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ. ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2.5.2017 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

15. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 20.10.2017 ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲ 2016-17 ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੇਰਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਕੇਰਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ (ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2017)
ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਣਤੰਤਰ ਦੇ 68ਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਇੱਕ
ਆਰਡੀਨੈਂਸ
ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ।

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ- ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਲਈ ਦਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਨਿਗਰਾਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ;

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ;

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ;

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ;

ਹੁਣ, ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 213 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਨ: -

BE ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਣਤੰਤਰ ਦੇ 68ਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ: -

I ਛੋਟਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਅਰੰਭ- (1) ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਕੇਰਲਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ (ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਨਿਯਮਤੀਕਰਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2017 ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
(2) ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

2. ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ।- ਕੇਰਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ (ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ, ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਗੈਰ-ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ) ਐਕਟ, 2006 (2006 ਦਾ 19) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਸਨ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ,

ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਕਤ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

3. ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।- (1) ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰੋ।

(2) ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਜਿਹੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਾਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇਗੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲੇ, ਅਰਥਾਤ: -

(i) ਕੀ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਕਮ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਰੈਂਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ। 2016-17;

(ii) ਕੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਦੌਰਾਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ ਹੈ;

(iii) ਕੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(3) ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੇਗੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਿਯਮਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਇਸ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। , ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਤੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਾਕਟਰੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ.

ਵਿਆਖਿਆ। - ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ, ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮਾਮਲੇ। - ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, -
(i) ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਕਮ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਰੈਂਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਲ 2016-17;
(ii) ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;
(iii) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਢੰਗ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ;
(iv) ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ;

(v) ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;
(vi) ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

5. ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ: - (1) ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਜਿਹੀ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।
(2) ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏਗੀ। 3.
ਮਿਤੀ 20.10.2017 ਰਾਜਪਾਲ"

16. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ, ਐਮਸੀਆਈ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਜਾਂ ਖਾਮੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ASC ਦੁਆਰਾ 14.11.2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ASC/CEE ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ASC ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਛਿੰਦਵਾੜਾ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨਆਰਆਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਾਜ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। (1970) 1 SCC 509, ਬੇਲਗਾਮ ਗਾਰਡਨਰਜ਼ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (1993) ਸਪਲਾਈ. 1 SCC 96, ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ Ors ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ Ors. (2014) 12 SCC 696।

17. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲੈਕਸੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ NEET ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਮੀਦਵਾਰ NEET ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਰੀਵਿਊ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ASC ਜਾਂ CEE ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

18. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਏਐਸਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਹਾਲਾਤ ਉਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 213 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਅਣਗੌਲੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ।

19. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ, ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਗੈਰ-ਸ਼ੋਸ਼ਣਯੋਗ ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ, 2006 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ, ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ

ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਦਾਖਲਾ ਨਿਗਰਾਨ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹਨ, ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਏਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ASC

20. ਅਯੋਗ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਸੀ, ਦਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ NEET ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਰੈਂਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਸੀ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼; ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2016-17 ਦੌਰਾਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 3(4) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਿਯਮਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਇਸ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3(5) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਬਲਯੂ.ਈ.ਐਫ. ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2016-17 ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ। ਕਲਾਜ਼ 3(4)(i) NEET ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੈਂਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲਾਜ਼ 4(iii) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

21. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਖੌਤੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ/ਵਿਧਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਮਾਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ/ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਲੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕਿਵੇਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

22. ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਛਿੰਦਵਾੜਾ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. 1970(1) SCC 509, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ

"10. 1920 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 51(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ, ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਹੋਵੇਗੀ।

23. ਕਾਵੇਰੀ ਜਲ ਵਿਵਾਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (1993) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ. 1 SCC 96 (II), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਧਰਮ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੱਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ::

"76. ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

77. ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 262 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਜਲ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤੋਂ, ਵੰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਨਦੀ ਜਾਂ ਦਰਿਆ ਦੀਆਂ ਘਾਟੀਆਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੇਸ਼ਗੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 131 ਅਧੀਨ ਅੰਦੋਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 25 ਜੂਨ, 1991 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

78. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਵੇਰੀ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਲੇ ਰਿਪੇਰੀਅਨ ਰਾਜ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 245(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

79. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਜ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਬਣਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਘੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਲਈ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ, ਸਗੋਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ. ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੀ: ਕਾਵੇਰੀ ਵਾਟਰ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੌਤ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ. ਦ
ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

24. ਫਿਰ ਵੀ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2014) 12 SCC 696 ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

"126. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

126.1 ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਕਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ, ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਅੰਗਾਂ- ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਰਸਮੀ ਲਾਈਨਾਂ ਖਿੱਚੇ ਬਿਨਾਂ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਵੀ, ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਹਨ।

126.2 ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।

126.3 ਤਿੰਨ ਅੰਗਾਂ - ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ - ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਉਲੰਘਣ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਹੈ।

126.4 ਉੱਤਮ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ (ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ (ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ III.

126.5 ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੇਅਰਥ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

126.6 ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ।

126.7 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੁਸਖੇ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਹਨ:

(i) ਕੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੁਸਖ਼ਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀ ਹੈ?
(ii) ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਅਖੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?
(iii) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ; ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ?
ਜੇਕਰ ਸਵਾਲਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ (iii) ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੇਅਰਥ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਉਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਉਹ ਹਨ: ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ; ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਪੈਰਾ 126.7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

25. ਵਿੱਚ ਐਸ.ਆਰ. ਭਾਗਵਤ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ (1995) 6 SCC 16, ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ, ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ) ਐਕਟ, 1973 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 1 (2) ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 4(2), 4(3) ਅਤੇ 4(8) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ:

"15. ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ।
18. ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਕਰਨਾਟਕ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬੰਧਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਫੈਸਲਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਲਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11(2), ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦਾ 1 ਜੋ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਅਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰੋਕਿਆ ਐਕਟ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੇ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

20. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (8) ਦੇ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਧਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਡੀਮਡ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਝੱਲਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਬੰਧਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (8) ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਇਹ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼, ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (8) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੀਮਡ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

26. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਚ ਐੱਸ.ਟੀ. ਸਾਦਿਕ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐੱਸ. (2015) 4 SCC 400, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ "ਬਣਾਉਣ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਘੋਸ਼ਿਤ" ਕਰਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਗਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

"13. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ "ਬਣਾਉਣਾ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ [ਦੇਖੋ: ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 245] ਨਾ ਕਿ "ਘੋਸ਼ਿਤ" ਕਰਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ [ਦੇਖੋ: ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141]।

ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਟੈਂਡਰ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੂਤ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫੈਸਲੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਫੈਨਵਿਕ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਰਣਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਟੈਂਡਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਅਜਿਹਾ ਬਿੱਲ 1696 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਦੀ ਬਾਅਦ, ਯੂਐਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਅਟੈਂਡਰ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ [ਦੇਖੋ: ਆਰਟੀਕਲ 1 ਸੈਕਸ਼ਨ 9]।

14. ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਸੀਮਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਖੜੋਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
27. ਚੇਵੀਟੀ ਵੈਂਕੰਨਾ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। (2017) 1 SCC 283, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੋਧ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲਾ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੋਧੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"25. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਂਗੇ. ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ 02.06.2014 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਸਪੁਰਦਗੀ, ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜੋ ਕਿ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਉਪਰੋਕਤ ਅਧੀਨਗੀ ਸਾਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ. ਮੈਸਰਜ਼ ਰਤਨ ਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਆਦਿ v. ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1742 ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"12. ...ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਐਕਟ ਹੁਣ ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ। ਨਵੇਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵੇਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ, ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸੋਧ।"
ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਾਂਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।
26. ਦੂਸਰਾ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵੀ ਬਰੋਚ ਬੋਰੋ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1969) 2 SCC 283, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਰਤ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫਿਏਟ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕੋਲ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਉਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ.

27. ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ (1994) 6 ਐਸਸੀਸੀ 77 ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਮਾਈਨਜ਼ (ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼) ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਖਾਣਾਂ 17.10.1971 ਤੋਂ 30.04.1972 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਰਹੀਆਂ। ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1972 ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ 1.5.1972, ਅਤੇ ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਸਾਰੇ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਅਤੇ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ (1980) 4 ਐਸਸੀਸੀ 179 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ ਕੋਲੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਨੇ ਖਰਚੇ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲਾ ਮਾਈਨ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਕੋਲੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਮਾਈਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖਾਤਾ ਰੀਕਾਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਕੋਲੇ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਖਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ. ਕੋਲਾ ਫੀਲਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1986 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1986 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ, ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲੇ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਜਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਕੋਲੇ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ।

28. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋਲ ਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। (1984) 4 SCC 429. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ:

"13. ਜੇਕਰ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1986 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਏ ਕੋਕ ਦੇ ਸਟਾਕ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਡੀਮਿੰਗ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਏ ਕੋਕ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਖਾਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਅਜਿਹੇ ਕੋਲੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਲੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਕ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

29. ਐਚਪੀ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ (2009) ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 13 ਐਸਸੀਸੀ 165 ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ:

"26. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੇ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਉਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਦੋ-ਜੱਜੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਟੀ.ਐਨ. ਬਨਾਮ ਅਰੂਰਨ ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (1997) 1 SCC 326 ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

"28. ... '16. ...ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਸੋਧਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ।'

30. ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅਸਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰਕ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲਾ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓਵਰਰੂਲਿੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂ ਰੰਗੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣਾ।

28. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਗੋਆ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨਆਰ 'ਤੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। v. ਗੋਆ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2016) 6 SCC 602 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"24. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸੋਧ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਕਾਨੂੰਨ [ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਐਨਆਰ. v. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1978) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 50. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਤੀਜਾ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਜੋੜ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੀ ਅਭਿਆਸ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਸੰਤੁਲਨ ਐਕਟ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਕੀਮ ਲਈ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮੁੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਭਕੁਵਾਰ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਓਰਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

26. ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਆ ਰਾਜ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 41(6) ਤੋਂ (9) ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਬੇਅਸਰ ਧਾਰਾ 4(viii) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਪਾਰਟੀਆਂ। ਧਾਰਾ 4(viii) ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 4(viii) ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 20 ਜਨਵਰੀ 2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਲਾਜ਼ 4(viii) ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 4(viii) ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 20 ਜਨਵਰੀ 2009 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਿਆਉਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਸੀ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰ ਵੀ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III. (ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੰਗ) ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 42। ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ।"

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੜ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸੋਧ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 4(viii) ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ।

29. ਗੋਆ ਗਲਾਸ ਫਾਈਬਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੋਆ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ। (2010) 6 SCC 499, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗੋਆ (ਅੱਗੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਛੋਟ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ) ਐਕਟ, 2002, ਧਾਰਾ 2, 3, 5 ਅਤੇ 6 ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

"15. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ। ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। (ਵੇਖੋ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਏ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਮੈਕਡੌਵੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 709, ਕੁਲਦੀਪ ਨਈਅਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ (2006) 7 ਐਸਸੀਸੀ 1.

16. ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਸਧਾਰਨ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ [ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ] ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, [ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ] ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ 15.05.1996 ਅਤੇ 01.08.1996 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਬੁਝਾ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

17. ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਮਨੋਹਰ ਪਾਰੀਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਲਗਾਈ ਹੈ, ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਮਨੋਹਰ ਪਾਰੀਕਰ ਦੀ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ।

18. ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ [ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ] ਮਨਾਹੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, [ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ] ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ 15.05.1996 ਅਤੇ 01.08.1996 ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਬੁਝਾ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਰਾਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

30. ਟੀਕਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਓਰਸ ਵਿੱਚ. v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 689, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਯੂ.ਪੀ. ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, 1991, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(4) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਜੋੜਦਿਆਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ 113 ਜਾਂ ਯੂ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ ਨਿਗਮ (1989) 1 SCC 591 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 245 ਅਤੇ 246 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 (4) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਅਧਿਸੂਚਨਾ 4.12.1984 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 8.12.1984 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ 4.12.1984 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 8.12.1984 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਏਆਈਆਰ 1987 ਸਾਰੇ. 113 ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ 24.9.1984 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ 11.1.1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ:

"55. ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੇਰੇ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: “ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। 24.09.1984 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਪਰ 11.1.1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਮਾਂ।

ਟੀਕਾ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"57. ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੇਰਠ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ 1996 (11) SCC 462 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ [ਯੂ.ਪੀ. ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, 1991 [ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੰ. 5 ਆਫ਼ 1991] ਅਤੇ ਜੀਡੀਏ ਬਨਾਮ ਜਨ ਕਲਿਆਣ ਸਮਿਤੀ, ਸ਼ਿਓਪੁਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1996 (2) ਐਸਸੀਸੀ 365 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਉਚਿਤ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਨੁਕਸ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ. ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਵਜੋਂ ਹੈ।

69. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬਖਤਾਵਰ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਡੀ. ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 2003 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ (5) SCC 298. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਪੈਰਾ 14 ਤੋਂ 16 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 14 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹੀ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰੇ 14, 15 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੋਚ ਬੋਰੋ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ 1969 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ (2) ਐਸਸੀਸੀ 283, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

"ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀਆਂ।

31. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 26.8.2016 ਨੂੰ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ. 2016-17 ਵਿੱਚ MBBS/BDS ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਲਜ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ "ਆਨ-ਲਾਈਨ" ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਵੀ ਅਪਲੋਡ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

32. ਉਕਤ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਇੱਕ SLP ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ CA ਨੰਬਰ 9862/2016 ਵਿੱਚ 28.9.2016 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਚ ਸੀ.ਏ. No.3874/2018, (2018 (6) ਸਕੇਲ 174) – ਅਨੀਤਾ ਜੈਬ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ. v. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਨੇ 20.4.2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

“14. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 26.08.2016 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2016-2017 ਦੇ MBBS/BDS ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 9 ਜੋ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"9. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 20.08.2016 ਦੇ G.O. (Rt) ਨੰਬਰ 2314/2016/H&FWD ਮਿਤੀ 20.08.2016 ਅਤੇ G.O. (Rt) ਨੰ. 2336/2016/ H&FWD ਮਿਤੀ 23.08.2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ:
(i) ਐਮਬੀਬੀਐਸ/ਬੀਡੀਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਐਨਈਈਟੀ, 2016 ਦੀ ਰੈਂਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਤਰ-ਸੈਰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। .
(ii) ਸਾਰੇ ਕਾਲਜ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਦਾਖ਼ਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਔਨਲਾਈਨ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅੱਪਲੋਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
(iii) ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਹੈ, ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ, ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਿਗਰਾਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ।
(iv) ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
15. ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 26.8.2016 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਇੱਕ SLP ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 28.9.2016 ਨੂੰ 2016 ਦੇ C.A.No.9862 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 28.9.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦੋ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਸਿੱਖਿਆ ਸੌਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਜੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾ ਕੇ ਅਖੌਤੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਲੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

33. ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਾਲੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ।

ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਲਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ/ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਗਏ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2017-18 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦੋ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਹਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਨਲਾਈਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਖੌਤੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਸੈਟਿੰਗ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ।

34. ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ। ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਫ਼ੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਹਨ।

35. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਨਹਾਯਾਮਡ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ (2000) 6 ਐਸਸੀਸੀ 359 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"40. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (i) ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ (ii) ਇੱਕ ਨੁਕਸਦਾਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, (iii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, (iv) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੋਗ, (iv) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਜਾਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਆਦਿ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਹਨ - "ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ", "ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ", "ਸਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਖਾਰਜ" ਆਦਿ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ "ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ" ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ, ਭਾਵ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਰਲੇਵੇਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ (ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਭਰਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ) ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਫੋਰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ SLP ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। . ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਰਲੇਵੇਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਣਗੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

44. ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਇਹ ਹਨ:

(i) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਤਮ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉੱਤਮ ਫੋਰਮ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ, ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਤਮ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ii) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(iii) ਵਿਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂ ਅਸੀਮਤ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚਤਮ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਲੀਨਤਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ-ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅਭੇਦ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।

. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ-ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅਭੇਦ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।

(iv) ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਲੀਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(v) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਭਾਵ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਲੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ,

(vi) ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਆਰਡਰ ਉਲਟਾ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(vii) ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1) ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਦਾ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ "ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ", "ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ", "ਸਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਇੱਕ ਗੈਰ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਹਨ; ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣਗੀਆਂ।

.

36. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22.3.2017 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਤੀ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਖੋਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ:

"ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ।

ਸਾਨੂੰ 14.11.2016 ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਕਰੁਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2017-18 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2017-18 ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਲਜ ਲਈ 30 ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਕਾਇਆ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।''

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖ਼ਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2017-18 ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯਤਨ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ।

37. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ NEET ਮੈਰਿਟ ਉਹ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਪੁਰਦਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਕਰਸ਼ਕ, ਖੋਖਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਧਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਾਖਲੇ NEET ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ "ਆਨਲਾਈਨ" ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਆਧਾਰ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਔਨਲਾਈਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੁੱਢਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕਾਲਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ASC ਦੇ 14.11.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਹੀ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ, ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਖੇਤਰ ਹੈ।

38. ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਐਮ.ਪੀ.ਐੱਡ.ਆਰ.ਐਸ. (1999) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 120 ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਆਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਲੱਖਣ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਆਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:

"28. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ M.B.B.S. ਕੋਰਸ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। M.B.B.S. ਵਿਖੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਮਿਆਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵੀ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿੱਚ M.B.B.S. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ M.B.B.S. ਵਿੱਚ ਪਾਸਿੰਗ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ; ਜਦਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅੰਕ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਆਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਜਿੱਥੇ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਅੰਕ ਮਿਲੇ ਹੁੰਦੇ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੇ ਜਿੱਥੇ ਸਖਤ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਹੋਰ "ਉਦਾਰ" ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਮਿਆਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.]

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਚੁਕਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਰ ਦੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਬਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਪਛੜੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਕਮਰੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸੁਪਰ ਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਹੈ।

ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਖੌਤੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੁਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ।

39. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨਿੱਟਾ ਜੈਬ ਐਂਡ ਓਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਨੇ 20.4.2018 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਨ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ NEET ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਅਨੁਛੇਦ 142 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਯੋਗ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਨੀਤਾ ਜੈਬ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗੌਲੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ

40. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਤਿ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ADITYA MAHAJAN ADVOCATE